

**PREDIKAN Åttonde sönd. ef Trefaldighet: Andlig klarsyn
6 aug. 2017, kl. 11.00 KYRKAN I ENEBYBERG
av Christina Molin
Text: Matteusevangeliet 7:13-14**

Det handlar till viss del om släktskap i texterna idag. Släktskap som inte beror av familjeband men av det förhållande att vi alla är släkt genom att vara del av människosläktet.

Den andliga klarsynen innebär att vi ska kunna lära oss att se tydligt hur vi är relaterade till Gud, Skaparen och Uppehållaren och till varandra. Det ena hör ihop med det andra. Eftersom Gud är allas Fader så hör mänskligheten ihop. Så enkelt men ack så svårt! Vi är barn och arvingar. Guds arvingar och Kristi medarvingar.....menar Paulus när han skriver till församlingen i Rom.

Den vida porten och den trånga är bilder som ofta förekommit i förkunnelsen och i konsten. I min ägo har jag ett gammalt tryck som jag tror kanske är från slutet av 1800-talet. Ett arvegods som fanns i många fromma hem under många år.

Den breda vägen – som f.ö. är en adress här i vår närhet – kännetecknas i denna bild av idel vällust och nöjen. Ett utbud av allt det som fanns i syndakatalogen i den tidens föreställningar. Ett liv i sus och dus!

Den smala vägen är känd av frestelser – som att vika av från den vägen och istället slå sig in på den breda. Kors att bära men till slut väntar så belöningen för ett uthålligt strävande. Där är himlens härlighet i all sin glans. Den smala vägen leder till himlen.

Den breda vägen – ja, där får vi föreställa oss att ingen glädje väntar efteråt.

2.

Enligt profeten Jeremia är det livet och gärningarna som har betydelse. Att handla rätt mot varandra!

Tydligare kan det inte sägas.

Hos Jeremia är det inte fester och dans som står i centrum som det är i det gamla trycket jag har. Det är handlingarna mot *invandraren, den faderlöse och änkan och att låta oskyldigt blod flyta* som först och främst plockas fram.

Vi kan påminna oss den bild av domen som Jesus ger oss. När vi står inför tronen och blir tillfrågade när vi gett den hungrige mat, besökt den sjuke och den fängslade osv.

När såg vi dig i den situationen, frågar vi då den som ska döma. (Matteusevangeliet 25.)

En av dessa mina minsta.... blir svaret. Det ni gjort eller inte gjort mot en av dessa.....

De goda kristna gärningarna – hur ska de definieras?

Klarsynen som vi eftersträvar – förändras den genom tid? Det som gällde för hundra år sedan eller för tusen år sedan – har vår bild av det goda fått nya dimensioner?

Både ja och nej.

Visst finns många delar självklart kvar precis som de alltid varit. Attityden gentemot andra. Den står fast. *Allt vad du vill att andra ska göra mot dig.....eller allt du inte vill att andra ska göra....*

Men inställningen till somliga av de privatmoraliska delarna av en människas liv har vi fått utveckla alltsedan medicinen, psykologin, humanismen osv. fått oss att gå djupare i våra egna inre och därmed också i våra medmänniskors. Vi kan förenklat påstå att det som var otänkbart för min farmor, som var född 1878, i hennes församlings miljö är helt enkelt inte ens relevant att tala om för oss.

3.

Vi får i all ödmjukhet konstatera att klarsynen förändras över tid. Tolerans och respekt är ledord för oss. Borde vara för alla tider. Nu är det inte så. Och därför är det alltid lika viktigt att lyssna, visa respekt och akta sig för att kritisera eller döma ut hur andra ser på livets svåraste valsituationer.

Men samtidigt som vår klarsyn möjligen blir utökad så upplever vi något som vi inte ens kunde tänka oss för så där tjugo år sedan. Näthat, mobbing, uthängning på nätet.....

med ett enkelt klick kan en människas liv ödeläggas. Det som viskades många gånger i enskildhet kan numera spridas över hela klotet på några ögonblick.

Och vi kan säga att tyvärr verkar inte mänskligheten kunna lära sig av sina misstag. Trots all den kunskap vi har erövat. Och all den klarsyn vi stoltserar med att ha uppnått.

När Jesus talade inför sin samtids folk så märkte de att hans undervisning var annorlunda. Det var något särskilt med honom! Vi använder samma texter som våra föregångare läste. Därför att vi tror att Jesus har en grundhållning till människan som inte mattas eller bleknar över tid.

Vi läster ur Psaltaren i en av texterna för den här söndagen:

*Led min vandring efter dina bud,
den stigen går jag med glädje. (Psaltaren 119:35)*

Med denna söndags undervisning så börjar en ny del av kyrkoåret. Om Trefaldighetstidens sju första söndagar handlar om grunderna för vad kristen tro innebär så startar här - efter Kristi förklarings dag - en mera djupgående kurs för den som kommit en bit på väg.

4.

Så får vi återknyta till där vi började.

Paulus förmaning i dagens episteltext:

Alla som leds av ande från Gud är Guds söner eller barn....

(Rom. 8:14-17)

Att lära känna, att leva nära, att bli bekant med, att ha en relation till, att ha släktskap med.....

ja, många är de olika uttryck som vi kan använda.

Men genom allt måste det finnas: att bry sig om. Ömsesidighet i omtanke och omsorg.

Det är en smal väg då den inte är den lättaste vägen. Vi får ständigt analysera, överväga och tränga djupare in i vad det innebär att leva tillsammans i världen.

Så närmar vi oss den relation som är själva grunden för alla människors liv. Kontakt med en annan, med någon utanför mig själv. Relation till andra människor. Relation till Gud. De båda som är porten till livet för oss alla.

Gud,

upplys oss genom din Ande och led oss på våg väg genom livet,

så att vi alltid kan tänka och handla rätt och leva efter din vilja.

Genom Jesus Kristus.

AMEN

CM/ 17 08 06